U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I. B.,** zastoupený opatrovnicí B. S., vedoucí kanceláře Krajského soudu v B., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2004, č. j. 36 Az 141/2004 - 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou na poštu dne 25. 1. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byl odmítnut jeho návrh, který byl žalobou proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 9. 2003, č. j. OAM-908/VL-11-ZA07-2004. Tímto správním rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovateli bylo napadené rozhodnutí krajského soudu doručeno dne 30. 12. 2004. Rozsudek byl doručován do vlastních rukou stěžovatele. Ten nebyl dne 20. 12. 2004 při doručování zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržoval (nebyl zjištěn opak, a proto se má za to, že se stěžovatel v místě doručení zdržoval). Proto byla písemnost uložena na poště a stěžovatel byl příslušným oznámením pošty vyzván, aby si písemnost vyzvedl. To však stěžovatel neučinil. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty, tedy 30. 12. 2004, za den doručení, i když se stěžovatel o uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř., § 64 s. ř. s.). Skutečnost, že stěžovatel doposud rozhodnutí krajského soudu fyzicky vůbec nepřevzal, je v této souvislosti právně irelevantní.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož paragrafu je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence,

popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy čtvrtek 30. 12. 2005. Poslední den lhůty připadá na čtvrtek 13. 1. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná na poštu až dne 25. 1. 2005 byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu